

РИЛСКИЙ МЪНАСТИРЬ,

Н А Ч А Л С Т В О Т О М У .

Тая народна святыня въ послѣднитѣ двѣ години ся посети отъ многобройни знаменити лица, както инострани, та-ка и отъ наша народностъ и почти всичкитѣ останаха доволни отъ доброто приемванье; защо ~~сегашнитъ~~ Игуменъ, Отець Пантелеимонъ, като е проходилъ и видѣлъ много — още и като е природно даровитъ и доволно развитъ, умѣе да покрива всич-китѣ недостатъци и да отдава приличната честь всякому, спорѣдъ званието и достойнството му.

Въ края на миналата 1879 година ся появи и едно пространно описание на тоя манастиръ, състояще отъ 13 от-дѣла. И, като въ това описание ся говори въ послѣднитѣ отдѣль за едно такова управление въ тоя манастиръ, което не сѫществува, то ний, за да зададемъ понятие на ония, кон-то интересува това народно достояние, за истинското му по-ложение, ще хвърлимъ единъ кратъкъ поглѣдъ ионе върху послѣднитѣ 13-и отдѣль. Нѣ, за да поправимъ дебелата хъ-жа и въ 14-и отдѣль, ще забѣлѣжимъ най напрѣни, че вси-чкитѣ иноси въ тоя прочутъ мънастиръ, не сѫ двѣстѣ ду-ши, а днесъ сѫ само 74, отъ които 22 иеромонаси. — Отъ тѣхъ 5 сѫ по градоветь на таксидъ, а другите сѫ въ мъна-стира; 7 Диакони, отъ които само единъ е въ мънастира а другите сѫ по училищата въ Самоковъ, Пловдивъ, Киевъ и другадѣ и 45 монаси на разни служби въ мънастирия и п-вънъ и безъ служби.